

DRAGOSTEA ZIDEȘTE

I Cor. 8:1 "În ce privește lucrurile jertfite idolilor, știm că toți avem cunoștință. Dar cunoștința îngâmfă, pe când dragostea zidește. Dacă crede cineva că știe ceva, încă n-a cunoscut cum trebuie să cunoască. Dar, dacă iubește cineva pe Dumnezeu, este cunoscut de Dumnezeu"

Cum înțelegem acest adevăr? Cum îl aplicăm în viața de fiecare zi? Ce zidește dragostea? Cum zidește dragostea? Din ce zidește dragostea? Prin cine zidește dragostea? Cu cine zidește dragostea? Până când zidește dragostea? Haideți să răspundem fiecare acestor întrebări, în liniștea și în curăția Duhului!

Iată însă o întrebare care ne oprește și ne constrânge la a ne analiza: **Ce împiedică scopul, procesul de zidire al dragostei?** Biblia este clară: **îngâmfarea, prin a crede că știm sau cunoaștem ceva!** Pavel explică în mod categoric prioritatea în ochii Domnului: cunoștința, oricât de multă ar fi, este limitată; dar dragostea este aceea care nu numai că ne leagă direct de Dumnezeu, dar ne face să fim cunoscuți de El, și să îl cunoaștem pe El!

Dragostea este un angajament necondiționat, făcut unei persoane imperfecte! Ca și un fruct, dragostea trebuie să crească, necesită efort în cultivarea, creșterea și îngrijirea plantei. Dacă tăiem ceea ce previne dragostea sau stă în calea ei, și cultivăm atitudini care întrețin dragostea, ea se va înrădăcina și va crește în noi. Dragostea este un mod de viață, nu un sentiment pe baza căruia acționăm.

În **ROADA DUHULUI**, prima este **DRAGOSTEA**; celelalte îi urmează, și de fapt sunt înrădăcinate în **DRAGOSTE!** Fie ca în măsura în care lucrarea Duhului se desăvârșește în noi, roada dragostei să crească în inimile noastre iar noi să o recunoaștem:

- prin a-L **IUBI PE DUMNEZEU**
- prin a **IUBI LUCRURILE IUBITE DE DUMNEZEU**
- prin a **IUBI AȘA CUM IUBEȘTE DUMNEZEU!**

MIJLOCIRE PENTRU CEI ÎNCERCĂȚI

Pentru că nu am fost creați pentru ceea ce se vede, viața pe pământ reprezintă pregătirea pentru Cer! În mijlocul zdrobirii se naște în noi chipul pe care Domnul ni l-a ales din veșnicie! Să nu uităm promisiunea "**cel ce va face spărtura, se va sui înaintea lor, ... și Domnul va fi în fruntea lor!**" (Mica 2:13) Să ne rugăm fierbinte pentru toți cei care au fost aleși să treacă prin spărtură! La rândul nostru, fiecare trebuie să fim curățiți pentru a ajunge în locul pregătit de Tatăl nostru!

MARTIE - LA MULȚI ANI!

Floare Reștea, Maria Baloni, Angela Gavriș, Adina Chirla, Vasile Guler, Abigail Mortura, Gheorghe Târla, Simona Vidican, Viorel Toduț, Samuel Costiuc, Silvia Petrașcu, Florica Vidican, Dina Toderuț, Alex Moga, David Popa, Jonathan Gavriș, Allison Popa, Eva Paul, Gavril Gavriș, Francisc Krizbai, Iemima Reștea, Emi Paul, Aron Benea, Nathan Văduva

Martie 2013

"Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce **MULTĂ ROADĂ**, căci despărțiți de Mine nu puteți face nimic!" **Ioan 15:5**

Roada Duhului, dimpotrivă, este...

DRAGOSTEA...

VITA, MLADITELE și ROADĂ DUHULUI

Pe-un deal scaldat în soare, în lumină,
Într-un pământ mănos și roditor,
Butucul viei și-a-nfipt rădăcina
Dorind s-aducă rod îmbietor.

Soare, căldură, ploii la timp și pace,
Și un vier cu grijă pentru ea,
Vița-a crescut, urmând roadă a face,
Și toți voiau să vadă roadă sa!

Dar... numai ramuri și cârcei și frunze,
Doar umbră, doar lăstari neroditori!
Și toți, cu întrebarea stau pe buze:
De ce?... Și-n inimă îi trec fiori,

Căci proprietarul viei hotărât-a
Să taie toți lăstarii care-s goi...
Să curețe, și-apoi să lege vița,
Să pună-mprejmui și garduri noi.

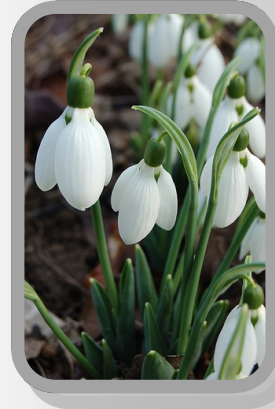
Se uită cei din jur acum la mine
Să vadă rodul care l-am adus...
Văzându-mi roadă—vor vorbi de bine?
Rodul—la loc de cinste va fi pus?

Sau, ce-am adus vor fi cârcei și frunze,
Lăstari de-amărăciune nedoriți,
Pe cari vierul are să-i rețeze
Și-apoi să ardă vor fi azvârliți?

Mlădiță curățată, roditoare,
Mlădiță având seva din ISUS
Să fiu și eu, să fi și tu...oricare -
Iar roadă, să ne fie dusă sus!

Azi, Dumnezeu se uită după roadă!
E timpul meu, și-al tău ca să rodim...
Tot ce nu-i de folos, lasă să ardă,
Mlădițe roditoare noi să fim!

Fr. Alex Ghiorghe

DRAGOSTEA... descrisă în I Corinteni 13

Dragostea este cea mai mare dintre toate virtuțile, chiar și decât nădejdea sau credința, deoarece este veșnică. Dragostea este răspunsul față de harul și iertarea lui Dumnezeu (Luca 7:42,47). Dragostea este cea mai mare dintre porunci, pentru că în ea se cuprinde toată Legea și Proorocii. Dragostea este adevărul SEMN al unui ucenic al lui Cristos, care contribuie și ajută la unitatea creștinilor. Dragostea este preparatul care ajută la evitarea frecușurilor care s-ar putea naște între creștini. Dragostea este un factor stabilizator în viețile noastre (Efes. 3:17).

Dragostea este mai mare decât darurile spirituale. Darul adesea e confundat cu caracterul, și poate deveni un scop în sine, pe când nu ar trebui să fie decât un mijloc de slujire a lui Dumnezeu și al altora. Darurile pot fi „folosite”, dar fără dragoste o astfel de aplicare a darurilor este la fel de supărătoare ca și zgometul unor vase goale!

Dragostea este mai mare decât cunoașterea. Cunoașterea intelectuală e o mare pasiune a multora. Este posibilă chiar adâncirea în cunoașterea Sfințelor Scripturi, dar care să ducă nu la mai multă iubire, ci la îngâmfare (1 Cor. 8:1). Cunoașterea fără dragoste este arogantă: privește de sus, nu înțelege pe alții, judeca fără milă.

Dragostea este mai mare decât puterea. Credința se apucă cu mâinile de Dumnezeu și nu-L lasă până nu aduce în prezent binecuvântările promise de Cuvântul Lui. Credința face lucruri mari: pornește organizații mari, biserici uriașe, lucrări misionare. Dar a face toate acestea fără dragoste—nu folosește la nimic!

Dragostea este mai mare decât mila. Există creștini care-și dau și cămașa de pe ei pentru alții. Ce-i rău în asta? Nimic, dacă o faci cu dragoste, fără să te umpli de o falsă neprihănire obținută prin fapte, fără să te umfli de mândrie.

Dragostea este mai mare decât martirajul. Dacă mă sacrific din încăpățănare, din egoism, din dorința de a avea dreptate—fără dragoste nu-s nimic!

CUM ESTE DRAGOSTEA ADEVĂRATĂ?

Dragostea în raport cu alții (1 Cor. 13:4/a)

- **Îndelung răbdătoare.** În Noul Testament răbdarea îndelungată este folosită aproape în exclusivitate față de persoane—**nu față de împrejurări**. Viața de credință ar fi adesea frumoasă, dacă nu ar fi alții! Dacă ne-am asculta și dacă am avea răbdare unii cu alții, am ști mai bine problemele cu care-s confrunțați ceilalți, și cum să ne rugăm pentru ei. Unii dintre noi merg mai încet, alții se poticnesc mai des.
- **Plină de bunățate.** În greacă, curtenitor, dând întâietate, încurajând, înălțând pe alții.
- **Lipsită de invidie (pizmă).** Invidia nu se bucură de ce au alții, ci îi pizmăiește. Eva a vrut să aibă ce avea Dumnezeu. Noi suntem invidioși din cauza a tot felul de lucruri: unii au o relație pe care n-o avem, alții se bucură de talente care ne lipsesc, unii au calități pe care nu le găsim la noi, alții reușesc acolo unde noi am eșuat.

Dragostea în raport cu noi înșine (13:4/b - 5/a)

- **Nu se laudă.** Dacă invidia este față de alții, lauda este cu privire la noi. Ne laudăm cu calitățile noastre pentru a ne ascunde deficiențele; ne laudăm cu reușitele pentru a ascunde eșecurile; și transformăm discuțiile într-un monolog despre noi înșine, despre ceea ce suntem, ce știm, sau ce am făcut. Unii nu avem nici un idol, în afară de noi înșine! Asta se vede în atitudinile noastre, în conversația noastră.
- **Nu se umflă de mândrie.** Există o atitudine a plinătății de sine, a auto-suficienței, când nu mai ai nevoie de nimeni și de nimic. Nimic nu te mai satisface, deoarece nimic nu este destul de bun pentru tine. Nimic nu mai încapă în tine deoarece tu ești plin de tine însuși. Ideile tale sunt mai bune, părerile tale mai valoroase, tu ai rezolva toate lucrurile cel mai bine! Uită de alții, si-ți împui propriile dorințe—nu dragostea!
- **Nu se poartă necuviincios.** Dragostea nu este dură, arogantă, lipsită de considerație, sau fără respect. Nu strigă, nu vorbește de rău, nu înjosește, nu măhnește. Nu dă cu pumnul în masă, nu împinge cu coatele. Nu caută întâietatea!!

- **Nu caută folosul său.** Nu este încăpățanată, insistând că toți ceilalți trebuie să se schimbe. Este gata să examineze problema pentru a găsi o cale, chiar dacă va trebui să renunțe la părerea proprie (nu la principiul) în folosul celorlalți.

Dragostea în raport cu păcatul (13:5/b - 6)

- **Nu se gândește la rău.** La analizarea greșelilor celorlalți față de noi, dragostea nu se gândește că s-a spus sau făcut nimic cu intenție rea. Dacă i s-a adus un prejudiciu, nu se gândește la răzbunare, ci la iertare! Dacă ni s-a gresit, cine ne va apăra? Domnul! El este apărătorul. Poate vom pierde câte o bătălie, dar sigur vom câștiga războiul!
- **Nu se bucură de nelegiuire.** Nelegiuirea atacă din toate părțile: ziare, televiziune, prieteni, colegi, cunoscuți, familie... Dragostea e un spectator al nelegiuirii.
- **Dragostea respinge iubirea de bani și viciele,** și ia atitudine împotriva acestora.
- **Se bucură de adevăr** (“de dreptate”—o altă traducere). Adevărul este lumina în care umblă dragostea. Deși este greu să pui laolaltă dragostea și adevărul, dragostea nu are ascunzișuri sau secrete. Totul este deschis și în lumină. Dragostea nu numai că spune doar adevărul, ci se bucură când îl găsește oriunde! *Dreptatea este cealaltă latură a adevărului.*

Dragostea în raport cu împrejurările (13:7)

- **Acopere totul** (suportă totul—o altă traducere). Pe o parte, dragostea acopere ceea ce află neplăcut despre o altă persoană: **nu că nu face nimic; ci nu împrăștie la alții ca să distrugă, să rănească și să ucidă prin cuvinte.** Pe de altă parte, dragostea **nu descurajează niciodată.** Perseverează mereu, nu renunță cu ușurință, nu-i desconsideră pe ceilalți după câteva greșeli. Petru s-a lepădat de Domnul, dar Domnul nu s-a lepădat de Petru!
- **Crede totul.** Dragostea nu este ușor de dus în eroare, dar pentru că iubește adevărul, nu va fi păcălită! A crede totul se referă la a avea o atitudine pozitivă cu privire la acțiunile altora. Chiar dacă trebuie să muștre, dragostea o face cu tact: căutând nu să zdrobească, ci să vindece. Când ceilalți cad, dragostea îi ridică, crede că Domnul i-a iertat, i-a primit și este gata să lucreze din nou împreună cu ei. Când Iuda a sărutat pe Isus, El nu a zis: ‘O, Iuda, ți-ai schimbat părerea despre mine și acum mă iubești!’ Nu: Dragostea n-a fost păcălită! Muștrarea a fost plină de tact, a fost fermă și a fost directă: ‘Iuda, folosești un lucru frumos, ca sărutul, pentru a comite cel mai josnic act: trădarea?!’ Dragostea este mereu gata s-o ia de la început. Dacă cineva dorește încă o șansă, dragostea i-o oferă.
- **Nădăduiește totul.** Dragostea dorește și dragostea speră. Stie că Cristos va câștiga în final. Nu există nici o cauză, nici o stare, nici o problemă pe care Cristos să n-o poată rezolva. De aceea, dragostea caută soluții, nu așteaptă cu mâinile în sân.

Dragostea în raport cu toate lucrurile (13:8/a)

- Dragostea **nu va pieri niciodată**, va fi valoroasă întotdeauna. Darurile spirituale nu vor fi mereu necesare, dar dragostea va fi baza relațiilor din veșnicie. Cu cât folosești mai multă dragoste, cu atât mai multă dragoste vei avea. Dragostea **nu va renunța niciodată**, indiferent ce obstacole va întâlni în cale.

Dragostea în raport cu darurile

- **Darurile sunt temporare, dragostea este veșnică.** Nu va mai fi nevoie de profeție și cunoștință când va veni Cristos! Acum vedem ca prin ceață, dar ne este de ajuns ca să umblăm în adevăr. Însă va veni ziua când vom vedea clar!
- **Darurile sunt parțiale, dragostea este perfectă.**
- **Darurile pot fi copilărești, dragostea este matură.** Cine cunoaște totul așa cum trebuie? De câte ori ne schimbăm părerea, susținând că prima dată am greșit dar acum știm așa cum trebuie...doar până mâine, când ne vom schimba **iarăși** opinia?
- **Darurile sunt progresive, dragostea este sosirea la țintă.** Acum vedem în chip întunecos, folosim fiecare clipă pentru a dobândi și mai multă lumină. Dar într-o zi vom ajunge să vedem așa cum suntem văzuți!

AMIN!